

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése

Az ügy száma: Gfv.VI.30.067/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Döme Attila a tanács elnöke
Dr. Madarász Anna előadó bíró
Dr. Farkas Antónia bíró
Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró
Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: név és cím

A felperes jogi képviselője: Straussz Ügyvédi Iroda (cím.; ügyintéző: Dr. Straussz Éva ügyvéd)

Az alperes: név és cím

Az alperes jogi képviselője: Borsfai Ügyvédi Iroda (cím; ügyintéző: Dr. Borsfai Balázs ügyvéd)

Az ügy tárgya: kötbér megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az másodfokú bíróság neve és a határozat száma: Győri Ítéltábla Gf.II.20.118/2025/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Tatabányai Törvényszék 20.G.40.073/2023/73, 76.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából lényeges tényállás

[1] Az Energetikai, Fejlesztő, Tervező és Vállalkozó Korlátolt Felelősségű Társaság (a továbbiakban: felperesi jogelőd) mint távhőszolgáltató és távhőtermelő látta el Szolnok városát távhővel. Ehhez négy felhasználási helyen használt fel földgázt, aminek beszerzésére vevőként az E-Trade Gmbh (továbbiakban: földgázkereskedő) eladóval kötött földgázkereskedelmi szerződést. E szerződés alapján a felperesi jogelődöt kötbérfizetési kötelezettség terhelte arra az esetre, ha a fogyasztása nem éri el a negyedéves időszakra a földgázkereskedelmi szerződésben lekötött energiamennyiségek összegének 85%-át, vagy a szerződött mennyiség 120%-át meghaladja. Alulvételezés esetén a fizetendő kötbért a tényleges összeadott gázfogyasztás és a szerződések szerinti szerződött gázmennyiségek összegének 85%-a közötti különbség alapján határozták meg, annak összege az előzőek szerint számított mennyiségi különbség szerződéses ellenértékének 85%-a. A földgázértékesítési szerződés szerint a földgáz átadás-átvétele a Magyarország államhatárán lévő belépési pontok egyikén történik, az átvett földgáz tulajdonjoga a teljesítés helyén száll át a felperesi jogelődre. A felperesi jogelőd mint rendszerhasználó és az TIGÁZ Gázhálózati Zrt. mint elosztói engedélyes rendszerhasználati szerződést kötöttek. A felperesi jogelőd mint fogyasztó és a Energy Kft. mint teljesítési segéd között közreműködői szolgáltatási szerződés jött létre, amelyben a teljesítési segéd vállalta, hogy földgázértékesítési szerződéssel vásárolt földgázt az államhatártól a szolnoki felhasználási helyekre szállítja.

[2] Előzetes tájékoztatásokat követően a Magyar Energetikai és Közmű-Szabályozási Hivatal (a továbbiakban: MEKH) épületében tartott, a felperesi jogelőd, az alperes és Szolnok Megyei Jogú Város Jegyzője közötti egyeztetésen a felperesi jogelőd közölte, hogy Szolnok város távhőszolgáltatását át kívánja adni. Az egyeztetést követően pedig az MEKH a felperesi jogelőd részére kiadott távhőtermelői működési engedélyt visszavonta, valamint az alperest jelölte ki 2021. október 15-ével kezdődően engedélyesként a négy szolnoki felhasználási helyen a távhőtermelési tevékenység folytatására.

[3] Az alperes és az Energy Zrt. között az adott gázévre vonatkozóan már állt fenn földgázértékesítési szerződés. Az alperes szolnoki engedélyeskénti kijelölése után a két fél megállapodott abban, hogy az Energy Zrt. biztosítja az alperes számára a szükséges földgázt. Az Energy Zrt. 2021. október 15-től kezdődően volt jogosult a négy szolnoki felhasználási helyen (a továbbiakban: POD) elosztói exit kapacitást használni. A felek a megállapodásukat 2021. október 26. napján foglalták írásba, amelyet az Energy Zrt. képviselője 2021. november 9-én írt alá.

[4] A közreműködő tájékoztatta a felperesi jogelődöt, az elosztói engedélyest, valamint az alperest, hogy 2021. október 15-től kezdődően nem köt le belföldi szállítási exit kapacitást a felperesi jogelőd részére. Később a közreműködői szerződést is felmondta.

[5] A földgázkereskedő 2022. június 16-án a földgázértékesítési szerződés alapján kötbérkövetelést jelentett be a felperesi jogelődnek, összesen 2.091.050.959 forint összegben. A felperes jogelődje 2022. július 7. napján kárbejelentés és fizetési felszólítás tárgyú iratában tájékoztatta az alperest, hogy mivel a jogszabályi kötelezettsége ellenére nem lépett be a közte és a földgázkereskedő között fennálló földgázértékesítési szerződésbe, a felperesi jogelőd kötbérfizetési kötelezettségét idézte elő, ezzel kárt okozott. Ezért a felperesi jogelőd felszólította az alperest 2.091.050.959 forint megfizetésére. A felperesi jogelőd az alperessel szembeni kártérítési követelését a Faktor Zrt.-re engedményezte, aki azt tovább engedményezte a felperesre.

[6] A földgázkereskedő 2024. március 4-én 2.091.050.959 forint összegű alulfogyasztási kötbért terhel ki az alperesre arra hivatkozással, hogy az alperes Szolnokon a távhőszolgáltatási tevékenység ellátásához földgázt vételezett, így belépett a földgázértékesítési szerződésbe a felperes jogelődjének helyére, de a fogyasztás nem érte el a

szerződéses mennyiséget. A földgázkereskedő ezt a követelését 2024. március 19-én a felperesre engedményezte.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[7] A felperes elsődleges keresetében kártérítés jogcímén 2.091.050.959 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, amelyet azzal indokolt, hogy a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (a továbbiakban: GET) rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 19/2009. (I. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: GET vhr.) 75. § (3) és (6) bekezdését megsértette az alperes azzal, hogy a földgázértékesítési szerződésbe történő belépés helyett más forrásból szerzett be földgázt. Emiatt a földgázértékesítési szerződésben meghatározott mennyiség átvétele nem történt meg, ezért a felperesi jogelődnek kötbérfizetési kötelezettsége keletkezett, amelynek eleget tett, emiatt pedig károsodás érte.

[8] A másodlagos keresetében kötbér jogcímén 2.091.050.959 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy az alperes az Energy Zrt.-vel kötött szerződés aláírásáig a felperesi jogelőd és a földgázkereskedő között létrejött földgázértékesítési szerződés alapján vételezett földgázt, ezzel a GET 70/B. §-a és a GET vhr. 75. § (1) és (6) bekezdései alapján a jogelődje és a földgázkereskedő közötti szerződésbe belépett, majd azt megszegve váltott földgázkereskedőt. A földgázértékesítési szerződés szerinti mennyiséget így nem használta fel, és ezzel kötbérfizetési kötelezettsége keletkezett.

[9] A felperes mindkét kereseti kérelme körében hivatkozott az adatcsere-modellre a földgázkereskedelmi hálózat kapcsán, a 715/2009. EK rendeletre, az EU Bizottság 2015/459. és 2015/703. rendeleteire, valamint a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló 2009/73/EK irányelvre, amelyek – álláspontja szerint – egyértelműen kizárják, hogy az adatcsere-modell alkalmazása nélkül történjen földgázkereskedő váltás. Amennyiben az alperes e modell alkalmazása nélkül váltott kereskedőt, akkor nyilvánvalóan jogellenesen járt el.

[10] Az alperes a keresetek elutasítását kérte.

Az első- és a másodfokú ítélet

[11] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Az elsődleges kereset elutasítását azzal indokolta, hogy a felperes nem tudta bizonyítani jogelődjének a károsodását. A másodlagos kereset kapcsán kifejtette, hogy a perbeli bizonyítékok alapján csak az volt megállapítható: az alperes 2021. október 15. napjától az Energy Zrt. mint az TIGÁZ Zrt. részéről jogosultnak tekintett kereskedő által szolgáltatott földgázt használta fel. Mivel a földgázkereskedőtől az alperes földgázt nem vételezett, nem léphetett be a felperesi jogelőd és a földgázkereskedő között létrejött földgázértékesítési szerződésbe, így rá a szerződéses kötelezettségek – közöttük a kötbérfizetési kötelezettség – sem hárulhattak át.

[12] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet akkénti megváltoztatását kérte, hogy a másodfokú bíróság a másodlagos kereseti kérelmének adjon helyt, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését, harmadlagosan az alperes javára megállapított elsőfokú ügyvédi munkadíj mérséklését.

[13] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Kifejtette, hogy a felperes nem jelölt meg a másodlagos fellebbezése alapjaként olyan konkrét jogszabálysértést, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére okot adott volna, és ilyet maga sem észlelt. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntésével és – túlnyomó többségében – annak indokaival is egyetértett.

[14] A fellebbezésben foglaltakra tekintettel előadott indokai között kiemelte: a másodlagos kereseti kérelem kapcsán az a központi kérdés, hogy a GET és a GET vhr. rendelkezései alapján mennyiben helytálló az a felperesi előadás, amely szerint a szolgáltatóváltásra tekintettel a GET vhr. 75. § (6) bekezdése alapján az alperesnek belépési kötelezettsége volt a felperesi jogelőd és a földgázkereskedő közötti szerződésbe. Azt is tisztázandónak tartotta, hogy ez a szerződés hatályba lépett-e, illetőleg, hogy a belépési kötelezettség azt jelenti-e, vajon a szerződésből származó jogok és kötelezettségek (így a kötbérikötés) vonatkozásában jogutódlás jön-e létre a belépő, illetőleg a jogelődje között. Szükségesnek tartotta még, hogy volt-e valójában lekötött kapacitás, az alperes szükségszerűen csak a felperesi szerződés terhére tudott-e a perbeli felhasználási helyeken földgázt vételezni.

[15] Leszögezte, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat helyesen mérlegelve, okszerűen állapította meg, hogy az alperes nem vételezett gázt 2021. október 15. napjától kezdődően a felhasználási helyeken. Hangsúlyozta: abból, hogy az alperes és az Enrgy Zrt. között létrejött szerződést 2021. október 26-án foglalták írásba, nem következik, hogy írásbeli szerződés hiányában az alperes csak a felperesi jogelőd szerződése terhére vételezhett földgázt. Ebből fakadóan nem volt a per tárgya az alperes és az Energy Zrt. közötti szerződéskötés körülményeinek vizsgálata, ezért mellőzte az elsőfokú ítéletből a szóbeli megállapodás időpontjára vonatkozó megállapítást. Leszögezte: a másodlagos kereset megítélése kapcsán annak volt jelentősége, hogy az alperes vételezett-e földgázt a felperesi jogelőd és a földgázkereskedő közötti szerződés terhére. Mivel azonban a perbeli tanúvallomások alapján ez nem volt megállapítható, illetve mivel a földgázkereskedő nem is állított ki számlát az alperes felé földgázfogyasztásról, valamint a felperesi jogelőd is az alperestől vásárolt gázt használta a gázmotorjai működtetéséhez, az a következtetés volt levonható, hogy földgáz a felhasználási helyekre nem is érkezett e szerződés alapján.

[16] Alaptalannak találta továbbá a másodfokú bíróság a felperesnek azt a hivatkozását is, hogy az alperesnek a felperesi jogelőd és a gázkereskedő közötti szerződésbe a GET vhr. 75. § (6) bekezdése értelmében be kellett volna lépnie. Ezzel összefüggésben hivatkozott a Kúria Pfv.20.021/2018/7. számú ítéletére, amelyben a Kúria kifejtette, hogy a vhr. felhívott szakaszában rögzített „belépés” nem kötelmi jogi fogalom, az sem generális, sem szinguláris jogutódlást nem jelent. A jogszabály szövegéből fakadóan a felhasználási hely tulajdonosának választási lehetősége van, hogy a rendszerhasználati vagy a földgázkereskedelmi szerződésbe lép-e be a korábbi jogosult helyébe. Hangsúlyozta, hogy a GET vhr. 75. § (6) bekezdésére a felperes eredménnyel nem is hivatkozhat. A felperesi jogelőd és földgázkereskedő között létrejött szerződés alapján a szolnoki POD-okra vonatkozó kapacitáslekötés nem állapítható meg, mivel a teljesítés helye az országhatár, és mivel a belépési kötelezettség a szolgáltatás folyamatosságát hivatott biztosítani, de abból automatikusan nem következik a többi szerződéses rendelkezés átháramlása.

[17] Nem tulajdonított érdemi jelentőséget a GET vhr. 75. §-a alkalmazása kapcsán annak, hogy az alperes az adatcsere szabályzatot betartotta-e vagy sem. Ez utóbbi ugyanis a földgázelosztó és a rendszerhasználó közötti, a jogszabályokban, szabályzatokban előírt adatszolgáltatások, adatcserék technikai működésére, működtetésére és használatára vonatkozó szabályokat, eljárásokat és módszereket rögzíti.

[18] Alaptalannak találta továbbá a felperes harmadlagos fellebbezési kérelmét is.

A felülvizsgálati és a felvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[19] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben – tartalma szerint – elsődlegesen azt kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet teljes egészében helyezze hatályon kívül és hozzon a jogszabályoknak megfelelő, a másodlagos kereseti kérelemnek helyt adó határozatot. Másodlagosan azt kérte, hogy a Kúria állapítsa meg a másodlagos kereseti kérelme jogalapját, és az első-, vagy a másodfokú bíróságot utasítsa a kereseti kérelme összecszerűsége tárgyában új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára.

[20] A felperes felülvizsgálati kérelmével egyidejűleg kérte a felülvizsgálat engedélyezését is a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont első fordulata (joggyakorlat egységének biztosítása), *b)* pont mindkét fordulata (a felvetett jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége) valamint *c)* pontja (az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége) alapján.

[21] A jogerős határozat által felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége alapján azért látta indokoltnak a felülvizsgálat engedélyezését, mert álláspontja szerint a másodfokú bíróság megsértette a GET 22., 23. §-át, 31/A. § (2) bekezdését, 31/B. § (1) bekezdés *a)* pontját, (4)-(5) bekezdéseit, 31/C. § (1)-(2), 63/B. § (1)-(2), 72. § (8)-(10) bekezdéseit, valamint a GET vhr. 26/B. § (3)-(4) bekezdéseit, 75. §-át és 1. sz. melléklet 8.10. pontját, amikor a földgázellátási jogviszonyt nem a GET és GET vhr. által meghatározott szabályozási keretben értékelte, hanem azt a polgári jog általános szerződéses logikája szerint minősítette. Állítása szerint a jogerős ítélet a tényállás értékelése során nem vette figyelembe a földgázpiac működésének alapvető műszaki és jogi feltételeit, különösen a POD-alapú kapacitáslekötés rendszerét, valamint az engedélyesek közötti kötelező adatcsere szabályait. Ennek következtében – állítása szerint – a másodfokú bíróság olyan következtetésre jutott, amely ellentétes a földgázellátási piac kötelező jogszabályi struktúrájával, döntése jogszabálysértő. Előadta, hogy a jelen ügy eldöntése azért szükséges, hogy a földgázpiac működését meghatározó ágazati jogszabályok egységes és helyes értelmezése érvényesüljön a bírói gyakorlatban.

[22] A Pp. 409. § (2) bekezdés *c)* pontjához fűződően előadta, hogy a földgázpiac működése az EU-s szintű szabályozás hatálya alá tartozik, különösen a földgáz belső piacáról szóló 2009/73/EK irányelv, a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférésről szóló 715/2009 EK rendelet hatálya alá. Előadta, hogy mivel a felperes (helyesen felperesi jogelőd) által lekötött POD-alapú kapacitás biztosította a vételezési lehetőséget, ezekhez fűződően az alperes elmulasztotta az adatcsere-modell szerinti adminisztratív adatátadás-átvételt, a jogerős ítélet mégis figyelmen kívül hagyta e kötelezettségek elmulasztását és a szerződést hallgatólagosan megszűntnek tekintette. Álláspontja szerint az Európai Unió Bíróságának előzetes döntéshozatala szükséges azzal az okkal, hogy a másodfokú bíróság döntése összeegyeztethető-e az EU-s irányelvek és rendeletek előírásaival.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A Kúria előjáróban rögzíti, hogy a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (2) bekezdése és 15. § (2) bekezdés *b)* pontja folytán a felülvizsgálattal érintett határozat jogerőre emelkedése napján hatályos perrendi szabályok alapján kell megítélni az engedélyezés iránti kérelem szükségességét. Mivel az adott esetben a másodfokú határozat jogerőre emelkedésének napja 2025. november 20-a, így az e napon hatályos szabályok az irányadóak (Kúria Pfv.20.061/2026/2.).

[24] A Pp. – e napon hatályos – 408. § (2) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben. Tekintve, hogy a felperes másodlagos keresetének tárgyában hozott elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság érdemében helyes döntésként, azonos indokai mentén hagyta helyben, ezért a Pp. 408. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 409. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem elbírálása érdekében a felperesnek felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjesztenie.

[25] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti. Erre figyelemmel a felperes által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kizárólag abból a szempontból vizsgálta, hogy az abban előadottakra figyelemmel a joggyakorlat egysége, felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, valamint az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége miatt indokolt-e az engedélyezés. A felülvizsgálat engedélyezésének a feltételei azonban nem teljesültek a következők szerint.

[26] Bár a felperes engedélyezési indokként a joggyakorlat egységének biztosítását megjelölte, ehhez érdemi érvelést nem fűzött, és nem is jelölt meg olyan döntés(ek)e(t), amelyek a jelen perben releváns jogkérdésben eltérő álláspontot foglalt(a)k el.

[27] A Kúria előre bocsátja, hogy – amint arra már több ízben rámutatott (Pfv.21.294/2022/2., Gfv.30.561/2022/2., Gfv.30.562/2022/2., Pfv.21.323/2022/2. – BH2023. 71.) – valamennyi engedélyezési ok – így a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* és *c)* pontja tekintetében is – alapvető törvényi feltétel, hogy a fél által az ügy érdemére kihatónak állított jogszabálysértések vizsgálata elvi jelentőségű jogkérdést vessen fel, amit az engedélyezést kérő meg is fogalmaz. A felülvizsgálat engedélyezése körében elvi jelentőségű jogkérdésnek az a jogkérdés minősül, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze (Kúria Pfv.20.675/2022/2., Pfv.21.323/2022/2. – BH2023. 71., Gfv.30.523/2022/2., Pfv.20.603/2023/2.). A jogerős ítélettel szemben állított jogszabálysértés nem azonos az engedélyezést megalapozó jogkérdés bemutatásával. A felülvizsgálat engedélyezését kérő félnek az általa állított jogszabálysértésből kiindulva kell megjelölnie azt a jogkérdést, amelyre a kérelmét alapítja (Kúria Pfv.20.051/2022/6., Pfv.20.494/2022/3., Pfv.20.556/2022/2.). Emellett nem mellőzhető az engedélyezés iránti kérelemben annak levezetése sem, hogy a felülvizsgálattal érintett jogerős ítéletre figyelemmel, arra vonatkoztatva mennyiben indokolt a Kúria részéről e kérdésben az állásfoglalás, vagyis milyen hatással lehet a Kúriának a jogkérdésben tett állásfoglalása a jogerős ítéletre (Kúria Gfv.30.523/2022/2.).

[28] Az előzőekben írtakkal szemben a felperes sem az engedélyezést megalapozó okokhoz fűzött indokaihoz, sem pedig az engedélyezés iránti kérelem többi részében nem

fogalmazott meg jogkérdést. A felperes engedélyezés iránti kérelmében valójában azt sérelmezte, hogy másodfokú bíróság nem a GET és GET vhr. szabályai szerint értékelte az alperes magatartását, hanem a polgári jog általános szabályai alapján állapította meg, hogy az alperesnek nincsen kötbérfizetési kötelezettsége. Azontúl, hogy ez tényszerűen nem igaz, mivel a másodfokú bíróság részletes indokát adta annak, hogy az alperes által hivatkozott jogszabályok, így a GET és a GET vhr. hivatkozásai miért nem alapozzák meg az alperes fizetési kötelezettségét, a másodfokú bíróság jogszabálysértésére történő hivatkozás sem alapozhatja meg a felülvizsgálat engedélyezhetőségét. A Kúria álláspontja következetes abban, hogy az anyagi (és az eljárási) szabálysértések vizsgálata már a felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási szakasz kereteit meghaladó, azokon túlmutató, a felülvizsgálati eljárás érdemi szakaszára tartozó kérdés (Kúria Gfv.30.536/2022/2., Gfv.30.168/2023/2., Pfv.30.174/2024/2.). Az az ügy érdemére tartozó kérdés, hogy a másodlagos keresetet megalapozták-e a felperes által hivatkozott jogszabályok.

[29] A kifejtettek értelmében a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[30] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

2016. évi CXXX. törvény 409. § (2) bekezdés *b)* és *c)* pont, 411. § (1) és (2) bekezdés

A döntés elvi tartalma

A Kúria megtagadja a felülvizsgálatot, amennyiben a fél elvi jelentőségű jogkérdést nem jelöl meg.

Budapest, 2026. május 6.

Dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke Dr. Madarász Anna s.k. előadó bíró Dr. Farkas Antónia s.k. bíró Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő